

26. Fedakâr ve Diğerkâm Ruhların Özellikleri?

Konuya giriş için alıntı (Johann Wolfgang von Goethe):

“Her iyi kalbin içine, doğası gereği sadece kendisi için mutlu olamayacağı, mutluluğunu başkalarının iyiliğinde araması gerektiği gibi asil bir duygu yerleştirilmiştir.”

Hocaefendi’ ye göre irşad ve tebliğ vazifesinin çok önemli bir unsuru, “yaşatma zevkiyle yaşamaktan vazgeçme” anlamına gelen diğerkâmlıktır. Fedakârlık, hasbîlik ve diğerkâmlık duyguları ile gönlü dopdolu olan fertler ve böyle fertlerden oluşan bir topluluk meydana gelmedikçe, bir toplumun ve milletin ciddî mânâda dirilmesi mümkün değildir. Allah Resûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem) dünya malı adına geride bir şey bırakmadığı gibi, Hz. Ebû Bekir’in de vefatında taksim edilecek mirası yoktu. Hz. Ömer ise vefatına yol açan hançer darbesini aldığı zaman, “Bakın bakalım, malım borcumu ödeyecek mi? Ödemezse Adıyy oğullarından, onlarda da yoksa Kureyş’ten borç alıp ödeyin!” vasiyetinde bulunmuştu. “Sadece kendini düşünen, ya hiç insan değildir veya eksik bir varlıktır. Gerçek insanlığa giden yol, „başkalarını düşünürken gerektiğinde kendini ihmal etmekten geçer” diyen Hocaefendi, diğerkâmlığın, hepsi de aynı sonuca çıkan farklı boyutlarını şöyle ifade eder:

İnsan, kendi ayıpları karşısında savcı, başkalarının kusurları karşısında da onlar hesabına avukat olmalıdır. Olgun insan ve gerçek dost, cehennemden çıkışta ve cennete girişte bile “Buyurun!” demesini bilendir. Hakikî insan, şartlar ne olursa olsun, kendi kovasına süt sağarken, başkalarının kovasını da boş bırakmaz.

İnsanın Hakk katındaki yüceliği, himmetinin yüceliğiyle ölçülür. Himmet yüceliğinin en bariz emaresi ise, insanın, başkalarının mutluluğu adına şahsî haz ve zevklerinden fedakârlıkta bulunmasıdır.

Bilmem ki, toplumun selâmeti uğruna, haysiyet ve şerefini ayaklar altına almak, hatta kükremesi gerekli olduğu yerlerde dahi öfkesini yutarak dayanmasını bilmek, şahsî saadetinin bahis mevzû olduğu her yerde isteklerine hacir (sınırlama/kısıtlama)

koymaktan daha büyük bir fedakârlık tasavvur edilebilir mi?

Hocaefendi diğerkâm ruhlar için şu ifadeleri de kullanıyor: “İnsanları aydınlatma yolunda koşanlar, hep onların saadetleri için çırpınıp duranlar, hayatın çeşitli uçurumlarında onlara el uzatanlar, kendilerini idrak etmiş öyle yüce ruhlardır ki, bunlar, içinde yaşadıkları cemiyetin koruyucu melekleri gibi, toplumu saran musibetlerle pençeleşir, fırtınaları göğüsler, yangınların üzerine yürür ve muhtemel sarsıntılar karşısında daima tetikte bekler dururlar.”